

Το βιβλίο στα χέρια και την άποψη της Βασιλικής: "Το μυστικό της καταιγίδας" της Σοφίας Βόικου

24/02/2015 - 10:57

Γράφει η Βασιλική Μολφέση

Θαυμάσιο το καινούριο βιβλίο της Σοφίας Βόικου με τίτλο "Το μυστικό της καταιγίδας". Η υπόθεσή του ξετυλίγεται σε ένα νησί των Δωδεκανήσων με ένα ανενεργό ηφαιστειο και υπέροχους όρμους σε έναν εκ των οποίων κρύβονταν για χρόνια πολλά μυστικά.

Εκεί ζουν μια ήσυχη και μονότονη ζωή οι κάτοικοί του άλλοι στη μοναξιά τους, άλλοι στην κοινωνική τους επιφάνεια και άλλοι στο κουτσομπολιό. Μεταξύ αυτών ο Πρόεδρος του νησιού, εγωιστής κι ανελέητος, η δυναμική δασκάλα Κλειώ με τον απίστευτο παππού και της αδερφή της Γεωργία, η Πηνελόπη με τα χαμένα όνειρα που τα έκρυψε μέσα στην κοσμική Πιπίτσα, η Κατερίνα που ζει στο κατάκλειστο καπετανόσπιτο, ο παπάς, η παπαδιά, ο καντηλανάφτης Λογγίνος που ξέρει όλα τα μυστικά των κατοίκων αυτού του νησιού, ο Βασίλης με την ταβέρνα του και ο ερωτευμένος Ζήσης.

Όσπου μια ξαφνική καταιγίδα και ο αχνός καπνός του ηφαιστείου θα αναταράξουν την ησυχία όλων των κατοίκων του νησιού, κι ένα μισοτσακισμένο σκάφος θα ξεβγάλει στον όρμο των μυστικών τον Ιταλό Κάρλο, που κουβαλάει τις δικές του σκιές κι ενοχές και την παρέα του που αποτελούν ένα μουσικό συγκρότημα.

Φτάνοντας το πλήρωμα του χρόνου, τα μυστικά του νησιού έρχονται στην επιφάνεια, καλά κρυμμένα μέχρι τώρα από το τέλος της Κατοχής και τον Εμφύλιο, με έναν φόνο, μια στημένη εκτέλεση, μια ανταλλαγή λιρών σε χέρια που δεν τους ανήκαν, ένας βιασμός και μια απόπειρα δολοφονίας. Με αφορμή το ναυάγιο του σκάφους έρχεται στο νησί και ο Γερμανός Ταγματάρχης της Κατοχής. Και όλα μπαίνουν στη θέση τους και λύνονται τα μυστήρια που επί χρόνια είχαν κρυφτεί κάτω από το φόβο των νησιωτών, αφήνοντας τη ζωή και την ελευθερία τους να διαφεντεύονται από τους ισχυρούς του τόπου. Συγκλονιστική η τελευταία σκηνή της δικαίωσης, της εξιλέωσης και της εκδίκησης στον κήπο του ερειπωμένου πλέον σπιτιού της αδικημένης Αννιώς.

Υπέροχο, καλογραμμένο βιβλίο, με ευφυέστατη την αρχή και το τέλος του από την αφήγηση της δασκάλας, με καταπληκτικές νησιώτικες εικόνες, εξαιρετική πλοκή, σωστά δομημένη έτσι ώστε να εντείνει την αγωνία του αναγνώστη ως το τέλος.

Ένα μυθιστόρημα με πολλά συναισθήματα που αποτυπώνονται στα παρακάτω λόγια της Κατερίνας που βίωσε την αδικία και όχι μόνο "Άλλους ανθρώπους ο πόνος τους κάνει σκληρούς κι ανάλγητους. Τους κάνει να ξεχάσουν πως έχουν γεννηθεί άνθρωποι και γίνονται χειρότεροι κι από τα πιο άγρια θηρία. Κι άλλους...άλλους τους μαλακώνει...τους μαθαίνει τη συμπόνια, την κατανόηση, την αγάπη...Θες να μάθεις τι μου έμαθε εμένα ο πόνος; Το μίσος...Ένα μίσος βαθύ κι αγιάτρευτο...Κι επειδή ήμουν μόνη κι απροστάτευτη έστρεψα το μίσος μου ενάντια στον εαυτό μου...και κλείστηκα στο σπίτι μου..."

